

forfølgningen i sagen, og denne begrundede frygt skal kunne angives med henvisning til konkrete omstændigheder i sagen.

Der henvises herom i øvrigt til pkt. 2.6. i de almindelige bemærkninger.

Med udtrykket »indsatte« henvises både til andre varetægtsarrestanter og til strafafsonere.

Kendelser, hvorved en varetægtsarrestant fængsles i isolation, skal angive de konkrete omstændigheder, hvorpå det støttes, at også den særlige isolationsgrund er til stede, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 770 d.

Der foreslås ingen ændringer i betingelserne for at iværksætte isolation for så vidt angår kravene til kriminalitet og mistanke.

Til § 770 b

Bestemmelsen afløser den nuværende proportionalitetsregel i retsplejelovens § 770 b. Formålet med den foreslåede ændrede affattelse er navnlig at tydeliggøre kravet om proportionalitet som en selvstændig betingelse for isolation.

I *stk. 1, nr. 1*, eksemplificeres nogle af de mindre indgribende foranstaltninger, der om muligt skal anvendes i stedet for isolation.

I *stk. 1, nr. 2*, fremhæves den særlige belastning, som indgrebet kan medføre på grund af arrestantens personlige forhold. Bestemmelsen medfører bl.a., at der kun i sjældne undtagelsestilfælde kan blive tale om at anbringe personer under 18 år i isolation. Isolationsfængsling af personer under 18 år vil således alene kunne iværksættes i sjældne undtagelsestilfælde, når særlig tungtvejende grunde taler for, at varetægtsfængsling i isolation er nødvendig i den konkrete sag. Ved forlængelser af isolation ud over helt kortvarige perioder, vil proportionalitetshensyn med stigende vægt tale imod fortsat isolation af personer under 18 år. Bestemmelsens opregning af personlige forhold - ung alder og fysisk eller psykisk svagelighed - er ikke udtømmende. Som eksempel på andre personlige forhold, der konkret kan indebære, at indgrebet bliver særligt belastende kan nævnes, at arrestanten er udlænding og ikke kan kommunikere med personalet.

I *stk. 1, nr. 3*, understreges, at domstolene i forbindelse med afgørelser om isolation også skal påse, om politiet effektivt og med den nødvendige hurtighed efterforsker og forfølger sagen. Et sådant krav følger efter de gældende regler af henvisningen i § 770 c til bestemmelsen i § 768, 2. pkt., men kravet foreslås tydeliggjort og understreget ved indføjelser af en selvstændig bestemmelse herom i reglerne om isolation.

Bestemmelsen foreslås i øvrigt affattet, så opmærksomheden særligt henledes på bestemmelsen i § 747 og dermed på mulighederne for en bevissikring, der vil kunne få betydning for spørgsmålet om ophævelse af isolation.

Ved vurderingen af, om en efterforskning fremmes med den påkrævede hurtighed, bør det indgå, om en eventuel langvarig sagsbehandling helt eller delvist skyldes forhold, som politiet er uden indflydelse på, f.eks. sigtedes eller medsigtedes ønske om forsvarerskift midt i sagsforløbet eller ønske om en bestemt forsvarer, der samtidig varetager så mange andre opgaver, at det er vanskeligt at aftale tid til afhøringer mv. Det bemærkes i den forbindelse, at adgangen til efter retsplejelovens §§ 733 og 736 at nægte beskikkelse eller tilbagekalde en beskikkelse af hensyn til sagens behørig fremme må antages at være forholdsvis begrænset som følge af sigtedes ret til - også i lyset af menneskerettighedskonventionens artikel 6 - at vælge egen forsvarer.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6. i de almindelige bemærkninger.

Til § 770 c

Bestemmelsen afløser den gældende bestemmelse i § 770 a, stk. 2, og indeholder regler vedrørende den maksimale tidsmæssige udstrækning af isolation. En kortere tidsmæssig udstrækning i den konkrete sag vil som hidtil kunne følge af proportionalitetsgrundsætninger, herunder den særlige proportionalitetsregel i den foreslåede § 770 b, eller af bevissikring efter reglerne i § 747 om anteciperet bevisførelse.

Ved de foreslåede tidsgrænser for isolation er foretaget en inddeling på baggrund af strafferammerne for den kriminalitet, som varetægtsarrestanten er sigtet for.

Fristen for isolation regnes fra iværksættelsen, også når der under en isolationsperiode rejses sigtelse for nye forhold. I sådanne tilfælde vil den længst tilladte varighed af isolationen imidlertid øges, hvis strafferammen for et nyt påsigtet forhold giver mulighed for en længerevarende isolation end tidligere påsigtede forhold.

Det følger af betingelserne for varetægtsfængsling, at varetægtsfængsling og dermed isolation kun kan komme på tale i forbindelse med sigtelser for lovovertrædelser, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller mere. Det foreslås herefter i *stk. 1*, at der indføres en absolut tidsmæssig begrænsning for isolation på 4 uger, hvis lovovertrædelserne ikke kan medføre fængsel i 4 år. Det svarer til en nedsættelse med 4 uger i forhold til de gældende regler.